

תפ (כפר סבא) 68381-11-21 - מדינת ישראל נ' יוסף קשוע

ת"פ (כפר-סבא) 68381-11-21 - מדינת ישראל נ' יוסף קשוע/שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 68381-11-21

מדינת ישראל

נגד

יוסף קשוע

בית משפט השלום בכפר-סבא

[20.10.2025]

כבוד השופט שרון דניאלי

גזר דין

1. הנאשם, יוסף קשוע (להלן - הנאשם), יליד שנת 1979, הורשע בתאריך 30.1.23 על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל).
2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה והורשע הנאשם, בתאריך 29.8.21 בסמוך לשעה 07:00, הסיע הנאשם בכפר קאסם ברכב ארבעה נוסעים וביניהם מחמד עלי תושב האזור שאין בידו אישור כניסה או שהייה כחוק בישראל. משמע, הנאשם הסיע שווה בלתי חוקי אחד.
3. במסגרת ההסדר שהושג בין הצדדים, הוסכם שהנאשם יישלח לשירות המבחן, על מנת שזה יערוך תסקיר בעניינו, במסגרתו תיבחן בין היתר השאלה האם שירות המבחן ממליץ להאריך את המאסר המותנה בר הפעלה שרבץ לחובתו של הנאשם, בשל הרשעה בעבירה דומה בעבר. בטרם הצגת טיעוני הצדדים לעונש, אציג את תסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט. תסקירי שירות המבחן
4. שירות המבחן ערך שני תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקיר הראשון מתאריך 16.7.23 סקר שירות המבחן את תולדות חייו של הנאשם, וציין כי הנאשם בן 44, רווק המתגורר עם בני משפחתו. הנאשם מסר לשירות המבחן כי בשל קשיים כלכליים לא סיים את לימודיו בבית הספר (למד 7 שנות לימוד בלבד), ונאלץ לצאת לעבודה בגיל צעיר על מנת לפרנס את המשפחה, וכי כיום עובד כנהג משאית ומתמודד עם חובות כספיים. שירות המבחן ציין כי הנאשם עבר תאונת דרכים קשה בשנת 2002 כתוצאה ממנה נפגע ברגליו ועבר מספר ניתוחים והתנייד למשך תקופה עם כיסא גלגלים. הנאשם גם תיאר לשירות המבחן מערכת יחסים מורכבת במשפחתו ואת העובדה שאביו נרצח. שירות המבחן התייחס לעובדה שלחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, וכי האחרונה משנת 2018 בגין עבירה דומה לעבירה מושא כתב האישום, שבגינה נדון למאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי בן 3 חודשים שהינו בר הפעלה.

אעיר, כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות, ו-2 מהן הינן בעבירות של הסעת שב"ח בניגוד להוראות חוק הכניסה לישראל.

שירות המבחן התייחס בתסקיר להיכרות קודמת שלו עם הנאשם, והוסיף שהנאשם מסר בדיקות שתן נקיות והביע מודעות להתנהלותו הבעייתית, אך חרף כל זאת גילה שירות המבחן ספקנות ביחס למוטיבציה הפנימית של הנאשם לערוך שינוי, ועל כן גם המליץ להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, ולהטיל עליו עונש מוחשי לריצוי בדרך של עבודות שירות.

5. בתסקיר משלים מתאריך 19.10.23 עידכן שירות המבחן כי התקשה לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית בשל רשימות המתנה ארוכות. בסוף הזמן הנאשם לראיון על מנת לשלבו בקבוצה טיפולית, אך במהלך הריאיון התקשה להסביר את נזקקותו הטיפולית ולזהות דפוסים בעייתיים בביצוע העבירה הנוכחית. שירות המבחן התרשם כי על אף הצהרותיו של הנאשם כי הוא מנהל אורח חיים תקין, הרי שניכר כי הוא מעוניין להשתלב בקבוצה טיפולית ממניעים חיצוניים ואינו בשל להשתלב בקבוצה בתקופה הנוכחית. על כן, חרף הצהרותיו של הנאשם שהוא שומר על תפקוד תקין, והעובדה שהביע נכונות לעמוד בדרישות ההליך הטיפולי וכן את חששו מתוצאות ההליך שלדבריו עלול לפגוע בשינוי החיובי שערך בחייו, שירות המבחן חזר על המלצתו מתסקיר הקודם. טיעוני הצדדים לעונש

6. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בדיון שהתקיים לפני בתאריך 22.7.25.

ב"כ המאשימה, עו"ד ליאור בר עמי, התייחס בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירה ולערכים המוגנים שנפגעו וביקש להחמיר בעונשו של הנאשם נוכח אופי העבירה, הישנות ביצוע העבירה לאורך השנים ללא מורא בפני החוק, וכן בשל תיקוני החקיקה האחרונים שנעשו בחוק הכניסה לישראל, שהחמירו בצורה משמעותית את עונשיהם של המסיעים שוהים בלתי חוקיים.

ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לעובדה כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות, וכי הרשעתו האחרונה משנת 2018 הייתה בגין ביצוע עבירה דומה של הסעת שוהה בלתי חוקי, וכי לחובתו גם הרשעות קודמות רבות בעבירות תעבורה.

ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בת"פ (שלום - כפר סבא) 38063-09-17 מתאריך 31.10.18, שם הוטלו עליו 5 חודשי עבודות שירות (לאחר הפעלת 3 חודשי מאסר מותנים מתיק קודם), 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, 3 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה החל מתאריך 30.5.18 (והפעיל עונש פסילה על תנאי קודם, בחופף) ו-7 חודשי פסילה על תנאי מתום הפסילה בפועל, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מתום הפסילה בפועל לא יעבור עבירה כאמור בסעיף 36(ג) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן - פקודת התעבורה).
ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הנע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

ב"כ המאשימה התייחס לתסקירי שירות המבחן ולהעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן וכן להעדר בשלותו להשתלב בהליך טיפולי. עוד טען כי על אף חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ולאור התנהלות הנאשם והבעת מוטיבציה מילולית להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן המליץ על הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם ולהטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר לרבות הפעלת התנאי וכן קנס משמעותי, פסילה בפועל וכן הפעלת פסילה על תנאי של 7 חודשים ולצד הטלת פסילה על תנאי.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד איהאב ג'לג'ולי, התייחס לעובדה כי הנאשם הודה בביצוע העבירה וטען כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון בשל קושי ראיתי בתיק, גם בשים לב לעובדה כי במועד ביצוע העבירה, הסיע הנאשם 4 תושבי האזור, שרק לאחד מהם לא היה אישור כניסה לישראל.

ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לטענת המאשימה, תסקירי שירות המבחן אינם שליליים, וכי אחת הסיבות לאי השתלבות של הנאשם בקבוצה טיפולית נגעה לרשימות ההמתנה הארוכות לקבוצה, וכי הנאשם עצמו לא היה מעוניין להשתלב בקבוצה טיפולית שהתקיימה בהרצליה, שהייתה מיועדת למכורים לסמים בעלי דפוסים עבריינים מושרשים, שכן חש שקבוצה זו אינה מתאימה לו.

ב"כ הנאשם טען כי על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי עד לחודשי מאסר שירוצו דרך עבודות שירות וזאת בהתאם לענישה הנהוגה שהייתה בתקופה הרלוונטית לביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם ביקש שיוטל על הנאשם עונש כולל של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת לאחר הפעלת המאסר המותנה, וביקש מבית המשפט להאריך את עונש הפסילה על תנאי, וזאת על רקע העובדה כי הוא עובד כנהג, ובשל מצבו הכלכלי הקשה שעלה גם מתסקירי שירות המבחן.

דיון והכרעה

8. בעת גזירת דינו של נאשם נדרש בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

9. בית המשפט העליון הדגיש בפסיקתו את החומרה היתרה הכרוכה בביצוע עבירות של הסעה, העסקה והלנה של שוהים בלתי חוקיים. ברע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.5.09), ציין בית המשפט העליון כי: "בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו, שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם". ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.06), שדן במדיניות הענישה הראויה בעבירות אלו, נקבע: "כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריו חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריון הספציפי".

10. על כל אלו יש להוסיף את העובדה כי בשנים האחרונות, ובפרט לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", החמיר המחוקק באופן משמעותי את הענישה בגין העבירות לפי חוק הכניסה לישראל (לרבות העבירה של כניסה לישראל ללא אישור), ובהתאם גם החמירו בתי המשפט את עונשיהם של נאשמים בעבירות השונות - בין אם מסיעים, מעסיקים ומלינים ובין אם שוהים בלתי חוקיים.

כך, בפסיקת בתי המשפט מסתמנת מגמה ברורה בשנתיים האחרונות להחמרת הענישה, וזאת גם ברוח פסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.12.14) ורע"פ 7908/23 אלנג'אר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.11.23), שקבע: "העקרונות שהתווה וקבע בית משפט זה בהלכת אלהרוש, בעינם עומדים גם בעצם ימים אלו. אך כאמור שיקול הדעת בגזירת העונש נתון לערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות כל מקרה הנדון לפניו, ובתוך כך גם התחשבות בצוק העיתים. יישום עקרונות וערכים אלה, הם לב לבו של ההליך השיפוטי ומלאכת השפיטה ומשכך נתונים לסמכותה הרחבה של הערכאה הדיונית".

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההסעה בה הורשע הנאשם, נוגעים בעיקרם לזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסננת ביטחונית, כדי לשמור על שלום וביטחון הציבור. בעת הערכה של מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירה שביצע, ומכאן גם של חומרת העבירה, יש ליתן משקל למכלול של נסיבות, לרבות זהות המסיע והנוסע, נסיבות ביצוע ההסעה, מיקום תחילת הנסיעה, הסתרה או אי הסתרה של הנוסע, היכרות קודמת עם הנוסע, תשלום בגין הנסיעה ועוד. נתון משמעותי שיש ליתן לו משקל הוא מספר הנוסעים, וכאמור גם המצב הבטחוני ששרר בישראל במועד ביצוע העבירה.

12. בנסיבות התיק כאן, מצאתי כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירה הייתה נמוכה - בינונית. הנאשם הסיע שב"ח אחד, כשלצידו שלושה תושבי האזור שלא נטען שלא היה להם אישור כניסה לישראל, מבלי שנטען שקיבל תמורה כספית בגין ההסעה, בתוככי הישוב כפר קאסם, ובתקופה שלא נטען לגביה שהייתה מתוחה מבחינה בטחונית, ובוודאי לא בתקופה כזו הדומה לתקופה השוררת במדינת ישראל מאז 7.10.23.

13. כאמור, גם מדיניות הענישה הנוהגת משתנה לא פעם בהתאם לשינויים במציאות הבטחונית, אך גם לנוכח אמירות ברורות ומחייבות של בית המשפט העליון, מידי מספר שנים (ר' כאמור בעניין אלהרוש הנזכר לעיל). לנוכח מועד ביצוע העבירה כאן (29.8.21), מצאתי להביא מספר החלטות שיפוטיות המתייחסות לעבירות דומות לאלו שביצע הנאשם, באותה תקופה, וכן לאחריה.

א. בת"פ (שלום - כפר סבא) 46874-01-24 מדינת ישראל נ' קשקוש (לא פורסם, 19.5.24) הורשע הנאשם שם בביצוע עבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים לפי סעיף 12א(ג) ((לחוק הכניסה לישראל בתאריך 18.1.24 תמורת 50 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-15 חודשי מאסר בפועל ממש, אך קבע כי יש להטיל עונש של מאסר בפועל ממש רק אם הנאשם ימצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות, ולכן הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות (וענישה נלווית). על גזר דין זה הוגש ערעור (עפ"ג (מחוזי - מרכז) 62332-06-24), במסגרתו הוסכם שעונשו של הנאשם שם יעמוד על 5 חודשי עבודות שירות;

ב. בת"פ (שלום - כפר סבא) 37379-03-24 מדינת ישראל נ' אל גראד (פורסם בנבו, 15.5.24) הורשע הנאשם שם בביצוע עבירה של הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים לפי סעיף 12א(א1) ((ב) לחוק הכניסה לישראל, עת הסיעם ברכבו בתאריך 15.3.24. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע, כעתירת המאשימה, בין 3-15 חודשי מאסר בפועל ממש, אך קבע כי יש להטיל עונש של מאסר בפועל ממש רק אם הנאשם ימצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות, ולכן הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות (וענישה נלווית). על גזר דין זה הוגש ערעור (עפ"ג (מחוזי - מרכז) 62378-06-24), אך הנאשם שם חזר בו מהערעור;

- ג. בת"פ (שלום - כפר סבא) 64326-08-22 מדינת ישראל נ' אבו שהאב (פורסם בנבו, 18.7.23) שניתן על ידי, הורשע הנאשם שם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקי לפי סעיף 12א(ג)(1)(לחוק הכניסה לישראל, עימו הייתה לו היכרות קודמת, סמוך למחסום הכניסה לישראל בתאריך 16.5.22. בתיק זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות עד 7 חודשי מאסר בפועל, והטלתי על הנאשם שם עונש של 1.5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית;
- ד. בת"פ (שלום - באר שבע) 10316-08-21 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן (פורסם בנבו, 22.5.23) הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 12א(ג)(1)(לחוק הכניסה לישראל, בכך שהסיע בכביש מס' 80 שוהים בלתי חוקית, שלא הייתה לו עימה היכרות מוקדמת, בתאריך 1.2.21. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, והטיל עליו 45 ימי עבודות שירות לנוכח עברו הפלילי, וענישה נלווית;
- ה. בת"פ (שלום - קרית גת) 43090-01-21 מדינת ישראל נ' אשקר (פורסם בנבו, 10.5.23) הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בהסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים (עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1)(א)(ב)(לחוק הכניסה לישראל), בתאריך 17.6.20. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית, גם לנוכח עמדת שירות המבחן ונסיבותיו האישיות הקשות;
- ו. בת"פ (שלום - באר שבע) 24453-04-20 מדינת ישראל נ' טלאלקה (פורסם בנבו, 1.5.23) הורשע הנאשם שם על פי הודאתו, בצירוף תיקים, בשני אישומים של הסעת שוהים בלתי חוקיים, כשבגין אישום אחד הורשע בהסעת שני נוסעים ובגין אישום שני הורשע בהסעת נוסע אחד (בשנים 2019 ו-2021). בית המשפט קבע כי מתחם העונש בגין אירוע אחד נע בין 7-1 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ובמקרה שני בין 8-2 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם שם, הטיל עליו עונש של 4 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית;
- ז. בת"פ (שלום - תל אביב) 13833-12-21 מדינת ישראל נ' זחאלקה (פורסם בנבו, 29.3.23), הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בכך שהסיע שני שוהים בלתי חוקיים בתל אביב בתאריך 24.2.21. בית המשפט ציין אמנם כי העובדה שהנאשם הסיע שני נוסעים היא נסיבה לחומרה, אך במקביל מדובר היה בנוסעים שהיו מוכרים לו מהעבר כמי שהיו בעלי אישור כניסה לישראל. מכאן קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי קצר וענישה נלווית;
- ח. בת"פ (שלום - ראשון לציון) 27428-12-21 מדינת ישראל נ' אפריג' (פורסם בנבו, 23.3.23), הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בכך שהסיע שוהים בלתי חוקי סמוך לשדה התעופה בן גוריון בתאריך 13.10.21. לנאשם הייתה היכרות קודמת עם הנוסע, שהיה לו בעבר אישור כניסה לישראל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, והטיל על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסר מותנה וענישה נלווית;
- ט. בת"פ (שלום - נתניה) 14258-11-21 מדינת ישראל נ' אלפאחורי (פורסם בנבו, 21.12.22), הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בכך שהסיע שני שוהים בלתי חוקיים, שהיו להם בעבר אישורי כניסה, ולנאשם הייתה היכרות קודמת עימם, וזאת בתאריך 12.4.21. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית;

- י. בת"פ (שלום - תל אביב) 26506-08-21 מדינת ישראל נ' ארשיד (פורסם בנבו, 13.4.22), הורשע הנאשם שם על פי הודאתו בכך שהסיע שוהה בלתי חוקי יחיד בתל אביב בתאריך 9.11.20, ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי. 14. לנוכח קביעתי בדבר מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, ובפרט לנוכח העובדה כי הסיע שב"ח יחיד טרם 7.10.23, ללא תמורה כספית, לא סמוך למחסום הכניסה לישראל, ולנוכח מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק שלפניי נע בין מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. 15. בשאלת מיקומו של הנאשם במתחם העונש שקבעתי, מצאתי שיש למקמו מעט מתחת למחצית המתחם. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעבירה ונטילת האחריות שלו, כמו גם ליתן משקל מסוים לנסיבותיו האישיות הקשות ביותר, אך לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לנאשם 5 הרשעות קודמות, גם אם 3 מהן התיישנו, וכי הרשעותיו משנים 2018 ו-2017 (בגין עבירות מהשנים 2015-2018), הינן בגין העבירה בה הורשע בתיק כאן. מכאן, שיש להטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין האישום כאן. למעשה, אין חולק כי יש מקום להפעיל את המאסר המותנה שרובץ לחובתו של הנאשם, וזאת גם לנוכח עמדתו של שירות המבחן. מצאתי להפעיל את 3 חודשי המאסר המותנה שהוטלו על הנאשם בת"פ (שלום - כפר סבא) 38063-09-17, במצטבר ל-2 חודשי עבודות השירות שהטלתי על הנאשם בתיק כאן, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. 16. בנסיבות העניין, ואף שלא נטען כי הנאשם ביצע את העבירה תמורת תשלום, יש מקום גם להטיל על הנאשם קנס לצד עונש מאסר על תנאי, אם כי אתן בהקשר זה משקל לנסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם, שמסייע בפרנסת משפחתו, כפי שעלה גם מתסקיר שירות המבחן. 17. המאשימה עתרה גם להטלת עונש של פסילה בפועל, לצד הפעלת עונש הפסילה המותנה. הצדדים אינם חולקים על העובדה כי עונש הפסילה הינו בר הפעלה. סעיף 36 לפקודת התעבורה קובע, בין היתר, כדלקמן: "(א) בית-המשפט רשאי, באין הוראה אחרת בפקודה זו, לפסול נאשם פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, ורשאי בית המשפט לקבוע שמקצתה של תקופת הפסילה תהיה על תנאי. ... (ג) מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו, ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים, עבר אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה אחרת שקבע בית המשפט בגזר הדין, והורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה; התקופה האמורה תתחיל מיום גזר הדין, ואם נושא הנאשם אותו זמן עונש מאסר - מיום שחרורו מן המאסר, והכל כשביט המשפט לא הורה אחרת. ... (ו) בית משפט שהרשיע נאשם בעבירה נוספת, במקום לצוות על הפעלת הפסילה על תנאי, רשאי, מטעמים שיירשמו, לצוות על הארכת תקופת הפסילה על תנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את הפסילה על תנאי.

לחובתו של הנאשם רובץ עונש של 7 חודשי פסילה על תנאי, שהם ברי הפעלה, אך בנסיבות כאן מצאתי כי קיימים טעמים המצדיקים את הארכת עונש הפסילה, וכי לא יהיה צודק להפעיל את הפסילה המותנית במקרה זה. ראשית, בהתאם לגזר דינו של בית המשפט בת"פ 38063-09-17, תקופת התנאי בת 3 השנים צריכה להימנות החל "מתום הפסילה בפועל" שהוטלה על הנאשם בתיק שם, שהוטלה למשך תקופה של 3 חודשים החל מתאריך 30.5.18, ולמעשה צריכה להימנות החל מתאריך 30.8.18. יוצא, שהנאשם ביצע את העבירה מושא כתב האישום בתאריך 29.8.21, יום לפני המועד בו הייתה אמורה להיות להסתיים תקופת התנאי; שנית, כפי שגם ציין שירות המבחן, מאז ביצוע העבירה בתיק כאן, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים; שלישית, אף שגליון הרישום התעבורתי של הנאשם כולל 11 הרשעות קודמות (מאז שנת 2001), הרי שמדובר במי שעבד במהלך השנים כנהג במקצועו, וכל העבירות בהן הורשע הן עבירות ברירות קנס, של קנסות לא גבוהים, וההרשעה ניתנה בעקבות תשלום הקנס. כך, שעברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד; רביעית, מצבו הכלכלי של הנאשם אינו קל, וגם ריצוי עונש של 5 חודשי עבודות שירות עלול בהסתברות גבוהה להחמיר את מצבו הכלכלי. על כן, מצאתי כי במקרה יש להאריך את עונש הפסילה על תנאי שהוטל על הנאשם למשך תקופה של שנתיים מיום גזר הדין כאן, ולהימנע מהטלת עונש פסילה בפועל על הנאשם. סיכומי של דבר

18. אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. עונש זה כולל 2 חודשי מאסר בפועל בתיק כאן, והפעלתם במצטבר של 3 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ (שלום - כפר סבא) 38063-09-17 מתאריך 31.10.28. הנאשם ירצה את עונשו בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מתאריך 19.10.25. מובהרת לנאשם חובתו לשתיף פעולה עם הוראות הממונה, והוא יתייצב לריצוי עבודות השירות במקום ובמועד שנקבעו בחוות דעת הממונה (22.12.25);

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 10.11.25 וביום ה-10 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם איזה מן התשלומים במועד, תעמוד יתרת התשלום שלא שולמה לפרעון מיידי;

ד. אני מאריך את תקופת הפסילה על תנאי שהוטלה על הנאשם בת"פ (שלום - כפר סבא) 38063-09-17 למשך שנתיים נוספות מיום גזר דין זה.

זכות ערעור מיום כדין. התיק ייסגר.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ו, 20 אוקטובר 2025, במעמד ב"כ המאשימה והנאשם בעצמו (בהיעדר ב"כ הנאשם).